

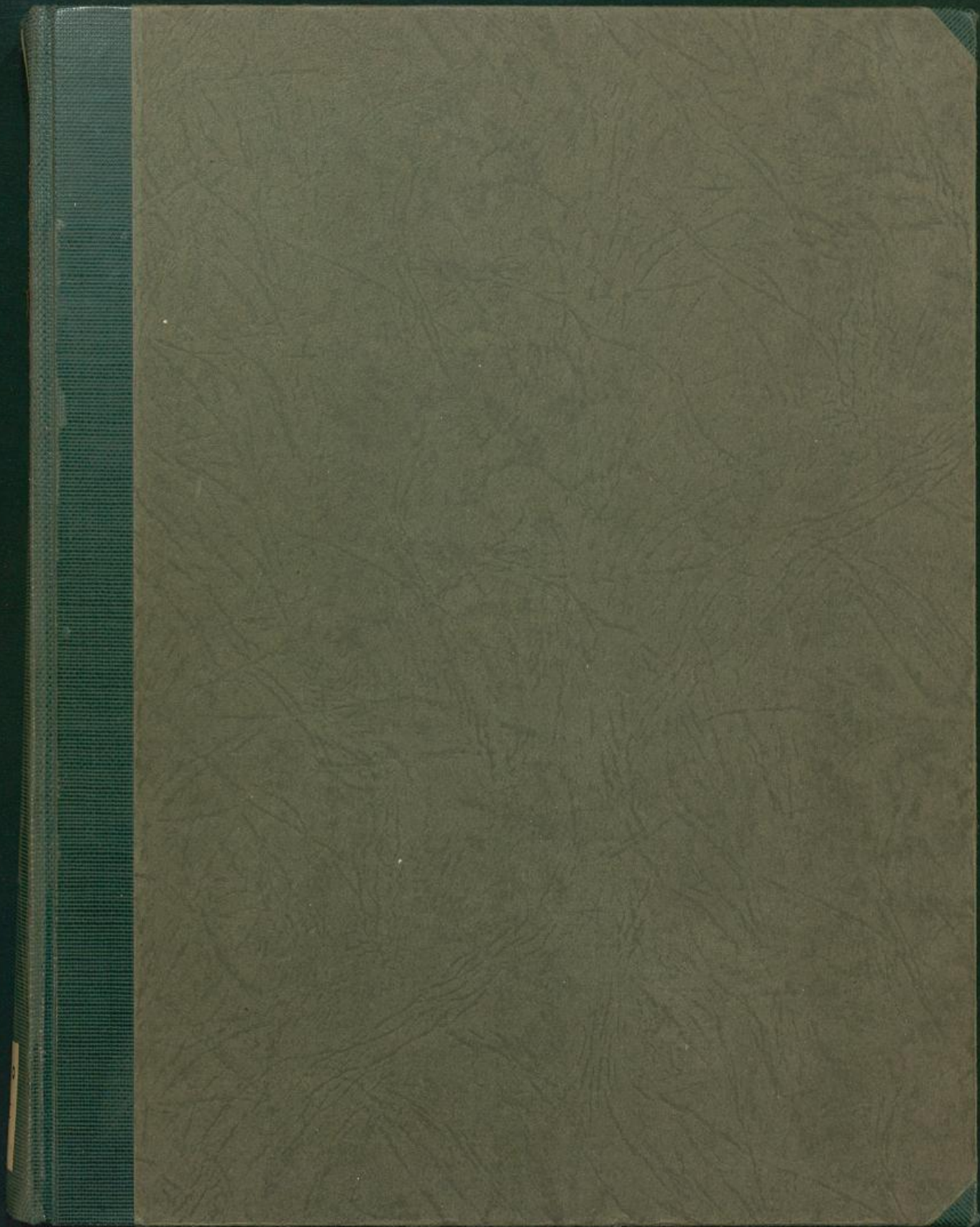
Universitäts- und Landesbibliothek Bonn

**Sacra semisaecularia Universitatis Fridericiae Guilelmiae
Rhenanae summis auspiciis regis Augustissimi Guilelmi I
diebus II. III. IV. mensis Augusti A. MDCCCLXVIII
sollemniter celebranda indicunt ...**

Universität <Bonn>

Bonnae, 1868

urn:nbn:de:hbz:5:1-27804

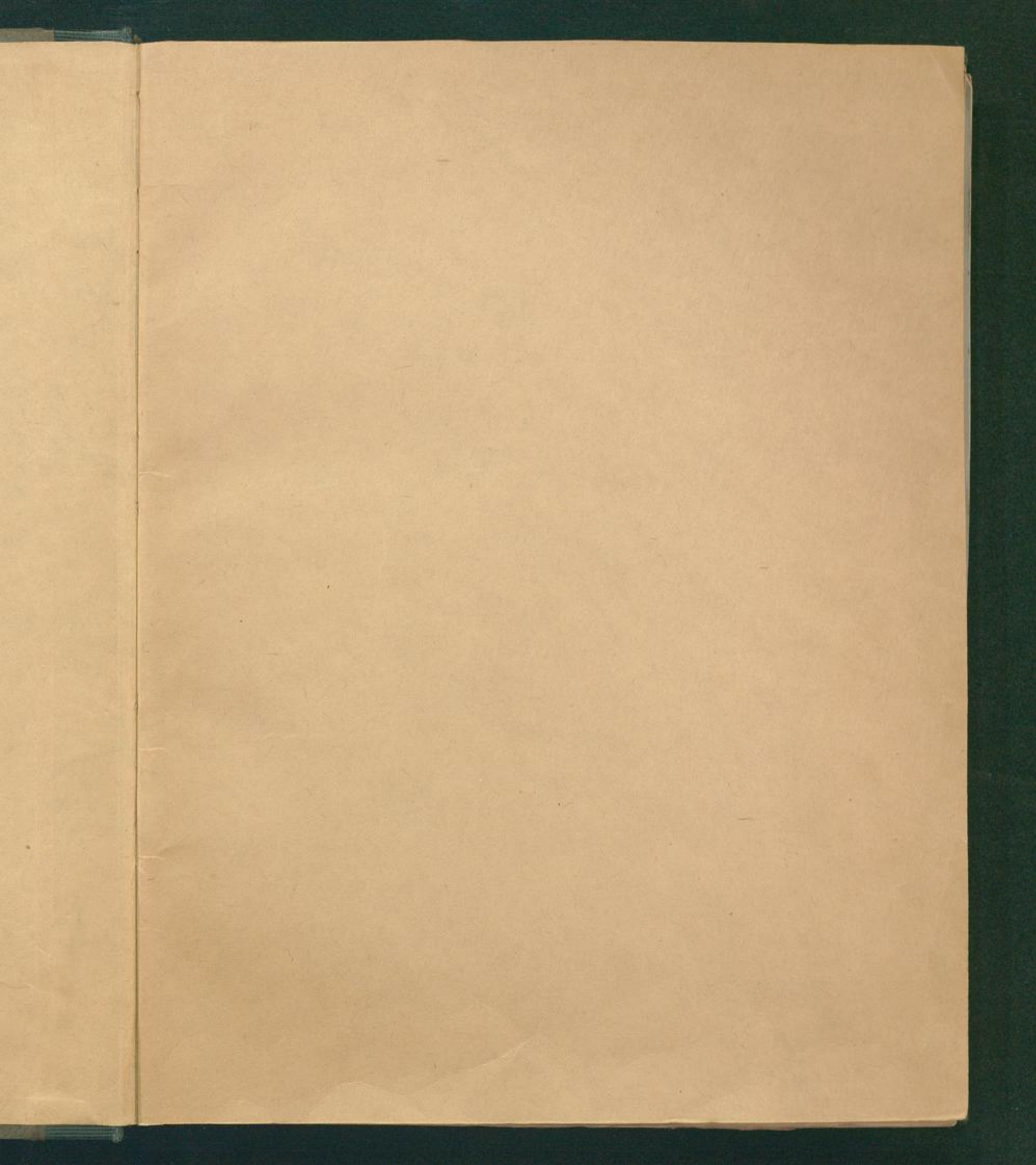
4° Ab 1227
477

Revision

Ab4'1227/477

Ab4'1227/477

1 3
16 6
2 2
2^a 7
3 7
4 1
4^e 3
4^b 1
4^c 1
5 1
x 6 4
x 7 3
x 8 1
x 9 1
x 10 Pe
x 11 H
x 12 f
x 13 Su
x 14 Se
x 15 3
x 16 h
17-20 2

1-20

SACRA SEMISAECVLARIA

VNIVERSITATIS FRIDERICIAE GVILELMIAE RHENANAE

SVMMIS AVSPICIIS

739
—
REGIS AVGVSTISSIMI GVILELMI I

DIEBVS II. III. IV. MENSIS AVGVSTI A. MDCCCLXVIII

SOLLEMNITER CELEBRANDA

INDICVNT

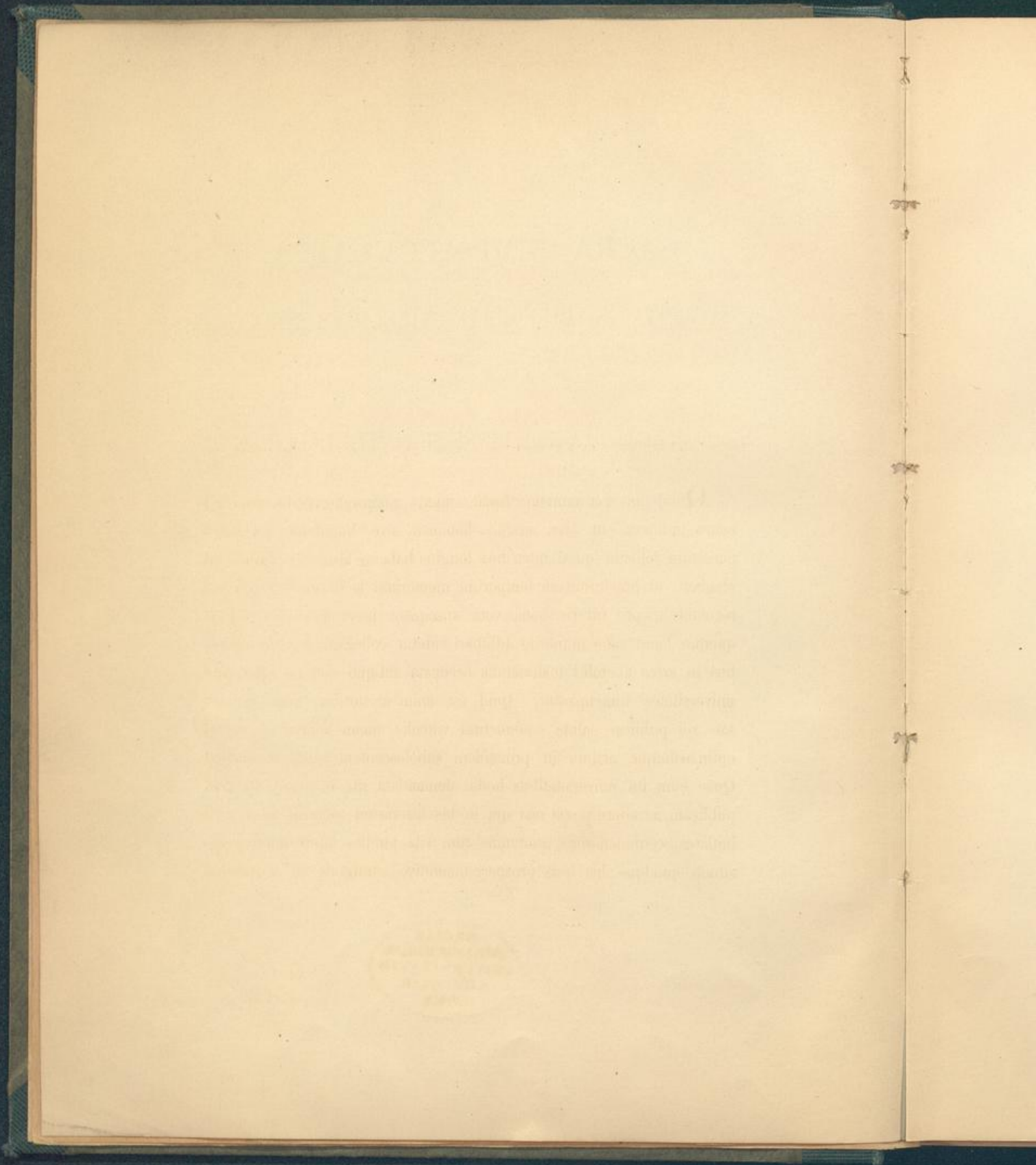
RECTOR ET SENATVS.

BONNAE

FORMIS CAROLI GEORGI

MDCCCLXVIII.

Quod in communem hodie magis magisque deductum est consuetudinem, ut sive singuli homines sive hominum societates peractum feliciter quod inter nos longius habetur temporis spatium ita condant, ut praeteritorum temporum memoriam laeto gratoque animo recolant ac pro futuris bona vota suscipiant precesque pias, id iis quoque haud sane immerito adhiberi videtur collegiis, quae in iuvenibus in artes liberales instituendis occupata antiquo nomine litterarum universitates nuncupantur. Quid est enim arctioribus cum universae rei publicae salute coniunctum vinculis quam animorum cultus optimarumque artium in progeniem subolescentem quasi translatio? Quae cum ita universitatibus hodie demandata sit, ut nemo ad rem publicam accedere possit nisi qui in his litterarum sacrariis rite fuerit initiatus, coniunctissima academiis cum vita publica intercedere necessitudo quodque his ipsis prosperi iucundive contigerit ad universum

populum pertinere videtur. Accedit, quod universitatum nostrarum doctores in tractandis excolendisque non minus quam in tradendis litteris sunt occupati. namque cum ii potissimum ad singularum artium disciplinarumque cathedras vocari soleant viri, qui in promovendis litteris sese praestiterint maxime ingeniosos, iidemque et a negotiis omnibus ab ipsis litteris alienioribus liberi et omnis generis quae in litterarum sedibus nunc cumulari solent subsidiis circumdati non possint non in augendarum etiam doctrinarum studia summo opere incumbere, ab ipsarum litterarum cultu et incremento non mirum est haud alienas apud nos esse universitates. Quae tractandi tradendique litteras munerum coniunctio tantum abest ut ipsi institutioni detrimento sit impedimentove, ut summa potius ea niti videatur scholarum nostrarum virtus atque efficientia. nimirum si iuvenes in ipsis litterarum quasi officinis instituuntur, sperandum maxime est fore ut non solum ea quae ex singulis doctrinis ad vitae publicae usum maxime videantur pertinere, sed doctrinas perdiscant integras: ut praeter multiplicem rerum noscendarum varietatem ad pernoscendas interiores rerum rationes causasque perducantur: ut veras verum quaerendi intellegendique vias singulis studiis proprias edocti ad tractandas omnes aequae quas vita olim propositura sit quaestiones idonei fiant, cumque ea doctrinarum sit indoles ut numquam subsistant sed ad adcuratiorem altioreque in dies progrediantur rerum intellegentiam:

ut etiam promovendae doctrinae discentium animis inserantur semina. quo fit, ut ex his litterarum castellis tamquam ex fontibus numquam interarescentibus rivuli continenter profluentes perque singula rei publicae membra et artus permanentes neque consistere quidquam neque 'stagna virentia musco' gigni patiantur, sed reficiant in dies recreentque atque in melius provehant omnes rerum publicarum rationes. Quae ne quis ambitiosius exposita dicat argutiusve: ea ipsa nobis videmur significasse, quae viri summi maxime sectati sunt in reformandis rebus ad institutionem publicam pertinentibus gravissimis illis tristissimisque patriae temporibus, cum summae populi nostri miseriae ad severiorem earum quibus salus publica fundatur rerum incitarent aestimationem. ut nobis quoque, ut ait ille, calamitas fuerit virtutis occasio. Namque quod in singulorum quoque hominum vita non raro accidit nec infelicitate cui accidit contingit, ut quis rebus adversis bonorumque omnium iactura admonitus 'in sese tentet descendere' et ex ingenii dotibus nova validioraque salutis promat instrumenta, hoc et in civitates cadere nostra luculentissimo conprobavit exemplo. quae postquam ad inum praeceps ruit perniciiei barathrum, exagitati gravissimarum quibus Germani tunc premebantur et calamitatum et vero ignominiarum aerumnis viri intelligentissimi in summas excidii gentium salutisque causas inquirentes acerrima earumque efficacissima morborum compararunt remedia, per quae contigit

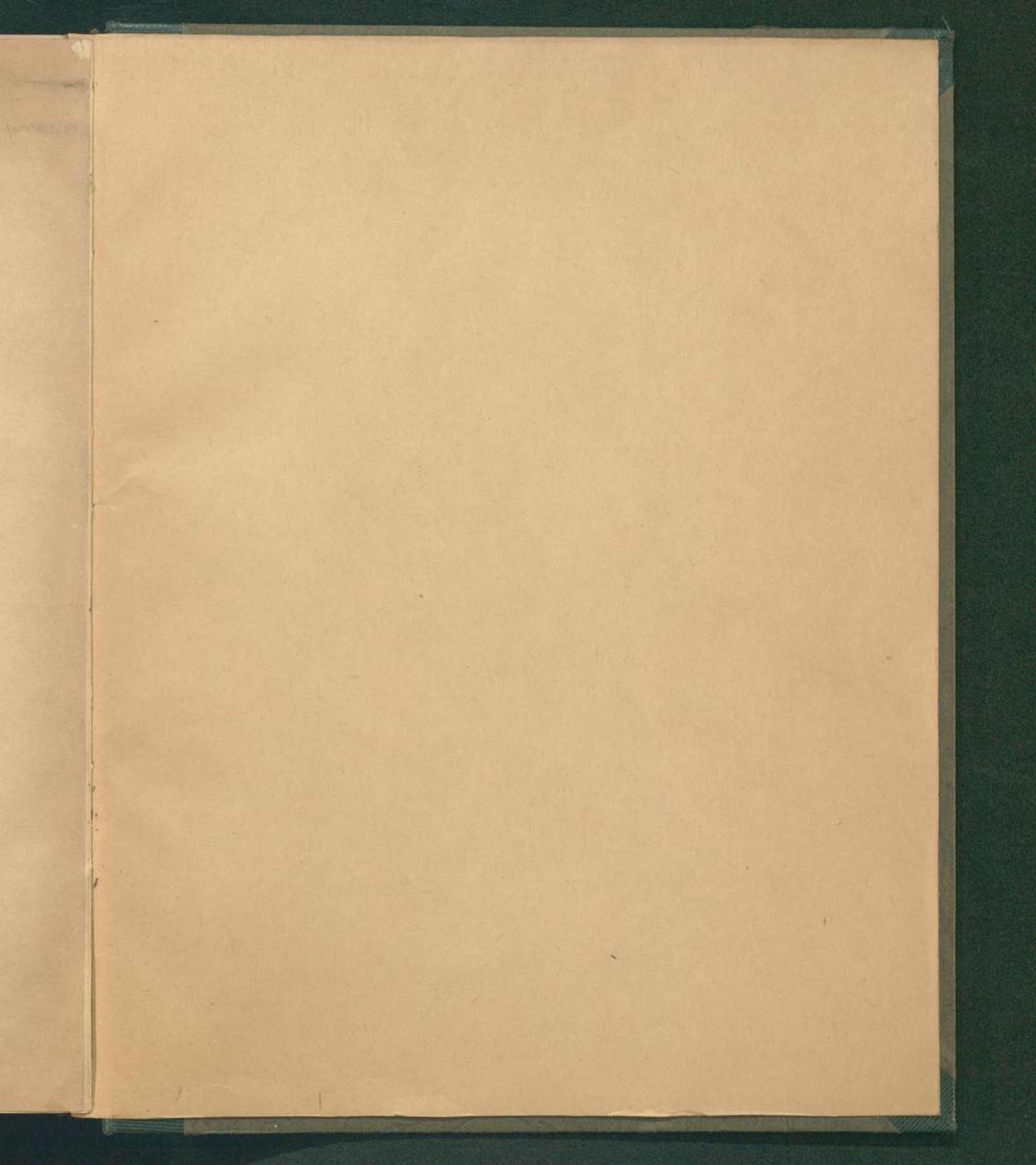
'e tenebris tantis tam clarum extollere lumen'. In quibus remediis illud non ultimum fuit, quod emendanda totius populi institutione ingeniorumque cultu quam maxime promovendo salutis publicae et cognoverunt optime consuli posse et in ipsis omnium rerum angustiis ut summis curis impensisque consuleretur censuerunt. Tunc igitur adnuente principe generosissimo cum varia scholarum genera per universum regnum emendabant, augebant, tum in capite regni ampliorem quam qualem Germania antea novit litterarum aperiebant palaestram, sive rerum copiam spectaveris sive praestantiam virorum praeter solitum exornatam. Quae ita expectationi respondit sapientiamque institutorum conprobavit, ut non minimae eius partes essent in erigendis hominum animis adaugendisque libertatis recuperandae et desiderio et fiducia, quibus turpe servitutis iugum excussum est tandem et salus publica restituta. Cumque hae quoque terrae Rhennanae ab externo imperio solutae Germaniae redditae essent libertatisque antesignano Borussorum populo adnexae, et ilico princeps, litteris iam Vindobonensibus anni decimi quinti, locupletiores illis quam qua antea usae erant eruditionis publicae promisit constitutionem, et superatis iis quae tot et tanta bella secutae erant difficultatibus, ut praeter castella militaria hostium vim propulsatura etiam artium praesidio has regiones muniret, hanc doctrinae arcem litterarumque condidit armamentarium. Cuius doni vere regii beneficium

inprimis persentiscere putaverimus huius provinciae Rhenanae incolae. qui cum, quod vix dissimulari potest nec opus est nunc dissimulare, paululum remotiores essent cum a Germaniae communione tum a propiore cum litteris commercio, eos paulatim ex hoc bonarum artium seminario condiderunt fructus, ut nullis iam aliis cedere videantur. Crescentibus autem rebus nostris virorumque clarorum auctoritate iuvenes undique adlicente, in remotiores etiam patriae partes schola Rhenana litterarum semina disseminabat. Quodsi peractorum nunc decem lustrorum memoriam repetimus, quis est eorum quibus litterae cordi sunt, quin laeto gratoque animi adfectu prospera huius scholae fata contempletur. Sive enim regum nostrorum propensam in litteras omnesque res nostras voluntatem, in domo regia augusta Borussorum tamquam hereditate gentilicia propagatam, atque virorum institutioni publicae praepositorum prudentes liberalesque curas in mente versamus, sive doctorum in variis doctrinae generibus praestantium qui ante nos cum litterarum Germanicarum tum huius studiorum sedis honorem ac gloriam sustentarunt, amplificarunt, nomina recolimus desideratissima, seu denique civium qui in hoc Rheni oculo 'ingenuas didicere fideliter artes' numerum innumerum, in quo cum alios principes tum ipsum regni nostri heredem celsissimum fuisse gloriamur, memoria prosequimur: plurimae sane undique adfluere videntur iustissimaeque laetitiae eorumque

quae paramus sollemnium sacrorum causae. Neque etiam veremur ne ea post dimidium iam saeculum instituentes praemature videamur instituere. namque maiore quidem fortasse cum auctoritate atque gloria exacta integra saecula condituri sunt posteri; at vero cum et eorum qui per primos annos huius academiae cives erant non pauci et vel de eis doctoribus qui ab initio sive proximis post initium temporibus scholas habebant Bonnenses non nulli supersint, quanto non suaviora solum sint necesse est sed etiam ad rerum omnium ad huius universitatis initia et incrementa pertinentium memoriam posteris et verius et copiosius tradendam quanto adcommodatiora semisaecularia sollemnia.

Haec igitur diebus II. III. IV. mensis Augusti celebranda indicimus, cumque nihil profecto iucundius nobis obtingere possit quam ut eos qui arctiore cum litteris coniuncti sunt necessitudine, testes laetitiae nostrae habeamus votorumque socios, hos ut sacris nostris interesse velint ea qua par est observantia rogamus invitamus.

D. Bonnae Kal. Mai. a. MDCCCLXVIII.

10. 1. 71

7. 5. 75

